

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَرَزَرَأْتَتَّخِذُ أَصْنَامًا إِلَهَةً

إِنِّي أَرَىكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٧٤﴾

74 Hani İbrahim babası Âzer'e:

“- Sen, ağaçtan yontularak, metalden dökülerek yapılan heykelleri, putları tanrı haline mi getiriyorsun? Ben seni ve kavmini, başına buyruk bir hayat, koyu bir cehalet, dalâlet ve bozuk düzen içinde görüyorum” demişti.

وَكَذَلِكَ نُرَى إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾

75 Babasının hak yoldan sapmalarını gösterdiğimiz gibi, biz, ilme, delile ve gerekçeye itibar edip, kesin inanılardan olması için İbrâhim'e göklerin ve yerin işleyiş disiplinini ve aslî düzenini gösteriyoruz.

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْإِفْلِينَ ﴿٧٦﴾

76 Gecenin karanlığı ortalığı kaplayınca, bir yıldız gördü,

“- Bu mudur benim Rabbim?” dedi. Yıldız batınca:

“- Bende kulluk ve ibadet edilecek bir Rab sevgisi oluşturmayan, batan-kaybolan varlıkları Rab olarak istemem” dedi.

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي

أَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾

77 Ayı doğarken görünce:

“- Bu mudur benim Rabbim?” dedi. O da batınca:

“- Rabbim bana doğru yolu gösterme lütfunda bulunmazsa, elbette hak yoldan uzaklaşan, başına buyruk yaşayan, dalâleti, bozuk düzeni, helâki tercih eden toplumdakilerden biri olurum” dedi.

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ

إِنِّي بَرِئٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾

78 Güneşi doğarken görünce de:

“- Bu mudur benim Rabbim? Bu daha mı büyük” dedi. O da batınca:

“- Ey kavmim, ben sizin, ilâhlığında, otoritesinde, mülkünde, tasarruflarında Allah'a ortak koştuğunuz şeylerden uzağım” dedi.

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا

وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾

79 “- Ben, Hakka ve tevhide yönelerek, yüzümü, yönümü, gökleri ve yeri yoktan var edene döndüm. Ben, ilâhlığında otoritesinde, mülkünde, tasarruflarında Allah'a ortak koşan, gizli şirki yaşayan, başka otoriteler de kabul eden müşriklerden değilim” dedi.

وَحَاجَّةُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدِينِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾

80 Kavmi onunla Allah konusunda deliller getirerek tartışmaya başladı. İbrâhim:

“- Allah beni doğru yola iletmişken, siz hâlâ benimle O'nun hakkında mı deliller getirerek tartışıyorsunuz? Ben, ilâhlığında, otoritesinde, mülkünde, tasarruflarında O'na ortak tanıdığınız şeylerden korkmam. Rabbimin, sünneti, düzeninin yasaları içinde, iradesinin tecellisine uygun olmadıkça, onlar bana birşey yapamaz. Her şey Rabbimin ilmi, iradesi, planı içindedir. İyice düşünmeyecek misiniz?” dedi.

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ

عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

81 “- Haklarında size hiçbir ferman, hiçbir yetki indirmediği şeyleri, siz, ilâhlığında, otoritesinde, mülkünde, tasarruflarında Allah'a ortak koşmaktan korkmazken, ben sizin ortak koştuğunuz şeylerden nasıl korkarım?

Eğer biliyorsanız, söyleyin: Bu iki topluluktan hangisi güven içinde olmaya daha lâyıktır?” dedi.